

БЕРТОЛТ БРЕХТ
ЛЕГЕНДА ЗА ВЪЗНИКВАНЕТО
НА КНИГАТА „ДАО ДЪ ДЗИН“
ПО ПЪТЯ НА ЛАО ДЪ В
ИЗГНАНИЕ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

1

*Щом седемдесет прехвърли, сгърбен от умора,
Философът зажадува за покой.
Бе в страната пак доброто без опора,
А злините ставаха безброй.
Затова обущата си стегна той.*

2

*Нужното — а много то не беше —
Върза на бохчица с як канап:
Сложи книжката, която винаги четеше,
Взе лулата, дето вечер пушеше край огън слаб,
Тури също малко житен хляб.*

3

*Полюбува се за сетен път на долината,
После я забрави, щом пътеката през билото пое.
Волът му с охота хрупаше тревата.
На гърба му старецът се чувстваше добре —
Нямаше защо да бърза, можеше и да поспре.*

4

*Но след три дни пътя му кръстоса
Митничар и викна с остър глас:
„Ценности за обмитяване?“ — „Не нося.“
„Философ е...“ — каза воловарчето тогаз.
Всичко изяснено бе завчас.*

5

*„И какво роди на стареца главата?“ —
Заразпитва го мъжът развеселен.
А момчето рече: „Туй, че мека е водата,*

*Ала твърдата скала дълбае ден след ден.
Проумя ли, силният ще бъде победен!“*

6

*За да не замръкнат в планината,
Малкият подкара вола си с камшик.
Тримата възвиха покрай черен бор в гората,
Ала митничарят пак нададе вик:
„Хей, почакай!“ И настигна ги за миг.*

7

*„Как бе онова с водата, старче?“
„Важно ли е?“ — старецът го наближи.
„Аз съм само митничар, обаче
Кой ще бъде победител и за мен важи.
Тъй че ако знаеш, разкажи!“*

8

*Мъдростта си продиктувай на хлапето! Запиши я!
Че със себе си не бива да я отнесееш.
Там при нас мастило има и хартия,
Има и вечеря, ако щеш.
Трябва само да речеш!“*

9

*Старецът през рамо го изгледа:
Дреха в крџпки, бос, с напукани пети,
Сбрџчкано чело, устата бледа...
Ах, не победител ще го приюти.
После промълви: „Нима и ти?“*

10

*Да откаже на молба вежлива,
Старецът май беше вече твърде стар.
Затова високо рече: „Който пита, отговор добива!“*

„А и застудява...“ — смънка мъничкият воловар.
„Е, добре, ще спрем за нощ макар.“

11

Бавно старецът от своя вол се свлече.
Седем дена писаха момче и философ.
Митничарят носеше храна (по-надалече
Хокаше контрабандистите със глас суров).
Най-накрая ръкописът бе готов.

12

И трактат с осемдесет и една глави за спомен
Връчи малкият на митничаря ученолюбив.
Те приеха за из път подарък скромн
И възвиха към гората покрай бора крив.
Е, кажете: кой бе по-вежлив?

13

Ала само философа да не славим дружно —
Името му върху книгата личи!
От мъдреца да изтръгнем мъдростта е нужно.
Затова за митничаря нека да не се мълчи:
Той мъдреца насърчи.

1938

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.